

Tomáš Vaněček: Areál Liteňského zámku

Oponentní posudek diplomové práce.

Tomáš Vaněček si vytkl za cíl své práce přeměnit rozlehlý liteňský zámek v polyfunkční areál, jehož náplní mají být školní budovy (školící centrum, ateliéry, apartmány), hotel i hostel, privátní část majitelů (Čechovna), veřejné stavby (koncertní síň, museum, galerie) i minipivovar. Skloubení všech těchto rozličných úloh je úkolem nesnadným i v rámci novostavby, natožpak v kontextu historického zámeckého areálu, který si přes veškeré dějinné rozpory uchoval silný a – opět – velice různorodý charakter.

Již na úvod lze říci, že autorovi se tento záměr v principu podařil. V přehledné, a z hlediska prezentace i grafického ztvárnění mimořádně kultivované práci, nejprve analyzuje urbanistické souvislosti zámku i městečka, přičemž správně rozkrývá roli areálu i možné budoucí těžiště obce. Následuje vlastní projekt, který opět začíná celkovou analýzou, která je východiskem pro jednotlivé zásahy do areálu. Toto konstatování zní patrně banálně a samozřejmě, avšak v kontextu mnoha studentských prací, které předkládají analýzy, avšak jen málokdy z nich něco reálně vyvodí, se tento precizní a provázaný postup jeví jako malý zázrak.

Z hlediska architektonického přístupu lze říci, že jeho východiskem jsou jednak „akupunktovní“ zásahy, které vkládají jednotlivé stavby do stávajícího kontextu, a jednak velkorysejší vstupy, které místo urbanisticky „doříkávají“ a někdy i výrazně transformují. Tomuto vědomému odstupnění odpovídá i architektonický jazyk, jež variuje od kontextuálního minimalismu „běžných“ částí až k ostentativně modernistickému výrazu hlavních veřejných budov, které se mají stát novými dominantami areálu.

Většina těchto zásahů je ztvárněna přesvědčivě a přirozeně. Idea vstupní věže i nové kolonády zámecký areál zdařile umocňuje, aniž by přebíjela jeho stávající hodnoty. Výrazový kontextualismus řadových staveb je takový, že lze na první pohled jen těžko rozeznat výchozí stav od výsledného kompaktního celku. Tímto pokorným přístupem si autor zjevně připravuje půdu pro radikální architektonický zlom, který z hlediska jazyka a výrazu představuje koncertní síň a navazující stavby na místě zbořeného dvorního křídla. Jakkoli záměru rozumím, nejsem si jist, zda zde nebyl trochu překombinována a zda celý promyšlený koncept zbytečně neoslabuje: možná by bylo na místě obě polohy více propojit a obejít se tak bez trochu zbytečných výrazových gest.

Projekt jako celek považuji za velmi zajímavý a přínosný. Jako hodnocení navrhuji B.

V Praze, dne 20.1.2019

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.